

בע"א (נתניה) 70589-03-24 - מרק זייצב נ' עירית נתניה

בע"א (נתניה) 70589-03-24 - מרק זייצב נ' עירית נתניהשלום נתניה

בע"א (נתניה) 70589-03-24

מרק זייצב

נגד

עירית נתניה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

[07.05.2024]

כבוד השופטת אופיר כתבי-ריבלין

החלטה

בפני בקשת המבקש להארכת מועד להישפט, בגין דוח מספר 13105788 שניתן בגין עבירה לפי סעיף 61 לחוק עזר בנתניה (שמירת הסדר והניקיון), תשמ"ג-1982 - (להלן: הדו"ח ו/או הקנס).

בבקשתו מפרט המבקש שתי טענות:

האחת, כי לא קיבל לידיו את דו"ח המקור, וידע על קיומו של הקנס רק עת הושארה בתיבת הדואר שלו, דרישת תשלום הקנס הכוללת תוספת תשלום פיגורים, בגין איחור בתשלום.

השנייה, כי מעיון בתמונה (הקשורה לדו"ח), הרי שלמיטב זכרונו לא ביצע העבירה וכן לא ברור לו מהתמונה מהי מהות העבירה.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה מהטעמים שפורטו בתגובתה.

צינה כי מדובר בבקשה שהוגשה בחלוף המועדים הקבועים בחוק, כי הדו"ח מצוי כיום בהליכי גבייה, וכי המבקש אינו עומד בתנאים הקבועים בחוק באשר לאישור הבקשה להישפט, והכל כפי שפורט בתגובתה.

דיון והכרעה

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, לא מצאתי להיעתר למבוקש ולהלן נימוקי.

סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ ו/או החוק), העוסק בבקשה להישפט באיחור, קובע כך:

"הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על עבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו..." [כל ההדגשות במסמך זה אינן במקור, א.כ.ר].

על פי הסעיף בקשה להארכת מועד להישפט, תבחן בהתאם לתנאים המפורטים בסעיף 229(ה) לחסד"פ, או מימוקים מיוחדים.

סעיף 229(ה) לחסד"פ קובע:

"תובע רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן(א), אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמנעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה". בעניינו, טוען המבקש, כי לא קיבל את הדו"ח המקורי וכי ידע על קיומו של הדו"ח רק בעת נשלחה לו הודעת קנס לכתובתו, בתוספת דרישת תשלום ריבית פיגורים.

מעיון בדו"ח המשלוחים ובתנפס מעקב משלוחים (צורפו כנספחים א'1 + א'2 לתגובת המשיבה), עולה כי ביום 26.06.23 נשלח הדוח למבקש בכתובתו ברח' דיזינגוף 15, דירה 8 בנתניה (כתובת עליה אין חולק, שכן צוינה בבקשת המבקש בעצמו), המבקש לא דרש את דבר הדואר (וזאת לאחר שהושארו לו 2 הודעות בעניין). משכך שעה שהדו"ח 'לא נדרש' על ידי המבקש בעצמו, הרי שעסקין בהמצאה כדן ואין בידי לקבל את טענת המבקש בהקשר זה.

לכל זאת אוסיף, כי עסקין בעבירת ברירת משפט מסוג קנס, לגביה חלה תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 אשר קובעת כדלקמן:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדן, גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

קרי, תקנה 44 לעיל, קובעת חזקת מסירה אף בלא חתימה על אישור המסירה, ובחלוף המועדים הקבועים בחוק.

למעלה מן הצורך, אציין כי אין בטענת המבקש לפיה אינו זוכר כי ביצע את עבירה כדי להיעתר לבקשה, שכן כפירתו של המבקש במיוחס לו בדו"ח, אין בה, כשלעצמה, כדי להצביע על נימוק מיוחד אשר מצדיק כשלעצמו את הארכת המועד להישפט (מפנה בהקשר זה לרע"פ 1773/04 אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 19.02.24)).

23.02.04; עפ"ת 31903-11-23 זאהדה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 02.10.03)). לכל זאת יש להוסיף, כי בקשתו של המבקש אף לא נתמכה בתצהיר (מפנה בעניין זה לרע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים, 02.10.03)).

בכלל נסיבות העניין, אף לא מצאתי כי מתקיימים "נימוקים מיוחדים אחרים" בהתאם לסעיף 229(א) לחוק, המצדיקים הארכת המועד להישפט באיחור.

לאור כל האמור, הבקשה נדחית.

5129371

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ט ניסן תשפ"ד, 07 מאי 2024, בהעדר הצדדים.